Woensdag 19 Juli 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4261

AMIGOE DI CURAÇAO

Boeken — tijdschriften naar het Zeemanshuis Klipstr. 49-53. Tel. 1531	Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..	Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Conscientiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.	Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.	Steunt ons zeemanswerk Klipstraat 49 — 53 Telefoon 1531.

Doorbraak aan alle Fronten:

Montgomery begint zijn offensief: Noordamerikanen bezetten St. Lô.

Polen nemen Ancona in een bestorming; vijfde leger bereikt Pontedera aan de Arno.

Generaal Koniev slaat een bres van 200 KM in Duitse linie voor Lwow.

MONTGOMERY BREEKT DOOR.

Als volgt luidt een verklaring, welke Dinsdagmiddag door het Hoofdkwartier van Montgomery werd uitgegeven: „Hedenmorgen vroeg vielen de Britse en Canadese troepen van het tweede leger aan en braken zij door in het gebied ten Oosten van de Orne en ten Zuid-Oosten van Caen. De aanval werd voorafgegaan en gesteund door zeer krachtige luchtaanvallen, welke georganiseerd werden door de Geallieerde expeditie-luchtmacht. De stad Vaucelles op de Zuidelijke oever van de Orne tegenover Caen wordt gezuiverd van den vijand en grote gepantserde en mobiele strijdkrachten opereren in het open land verder naar het Zuid-Oosten en Zuiden. De hevige gevechten duren voort. Generaal Montgomery is zeer tevreden over de voortgang, welke gemaakt werd op de eerste dag van deze slag" (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 18.7).

VIJFDE LEGER AAN DE ARNO.

De Noordamerikaanse troepen zijn Pontedera binnengetrokken en hebben de Arno bereikt. De verovering van Pontedera op de Zuidelijke oever van de Arno kwam na een opmars van 5 kilometer door de troepen van Generaal Clark door de Arno-vallei van Ponsacco uit, dat de dag tevoren viel. Pontedera ligt op 29 kilometer ten Noord-Oosten van Livorno.

De Polen in de Adriatische sector maakten — wat officieel genoemd werd — een „volledige doorbraak" in de vijandelijke stellingen ten Zuid-Westen van Ancona en de belangrijke haven wordt thans „ernstig bedreigd" uit het Westen en Zuiden.

Van officiële zijde werd te kennen gegeven, dat de troepen van het vijfde leger tegen een hardnekkige tegenstand en door uitgebreide mijnenvelden oprukken naar de grote havenstad Livorno (Rome, (AP) 18.7).

ANCONA GEVALLEN.

Edward Kennedy seint uit Rome:

Ancona, de belangrijke havenstad aan de Adriatische Zee, is veroverd door de Poolse troepen, die meer dan 2000 Duitsers gevangen namen bij een doorbraak, welke de stad in hun handen deed vallen. De Noordamerikaanse troepen zijn binnen zicht van Livorno en rapporteerden, dat de stad grondiger vernield is dan enige andere grote gemeente die ooit door het vijfde leger aangevallen werd.

In de Centrale sector hebben de Britse troepen van het vijfde leger nieuwe winsten geboekt en thans de rivier de Arno overgestoken langs een front van 10 kilometer. De troepen van het vijfde leger hebben hun stellingen langs de Zuidelijke oever van de Arno uitgebreid en gingen voort met de aanval op Livorno, dat vlak voor hen ligt en reeds ernstig gehavend is. Na Ancona — een stad met bijna 100.000 inwoners — te hebben bezet, veroverde het Poolse voetvolk de steden Aguliano en Camerano. De verovering van Ancona was het grootste Poolse succes sedert de bestorming van de Abdij van de Monte Cassino bij het begin van het offensief naar Rome. In een snelle opmars bereikte een colonne de kust op 5 kilometer ten Noorden van de stad. Andere Poolse colonnes snellen intussen reeds voort ten Noord-Westen van Ancona.

Gisteren deden zware Geallieerde bommenwerpers uit Italië een aanval op de vliegtuigfabriek te Friedrichshaven. Andere vliegtuigen bestookten vijandelijke doelen in Noord-Italië en ook in Joegoslavië. In deze verrichtingen werden 66 vijandelijke vliegtuigen vernield, waaronder 11 door kleurlingen in Mustangs. 19 Geallieerde vliegtuigen worden vermist. De Geallieerde luchtmacht voerde ongeveer 2100 enkelvluchten uit (Rome, (AP) 19.7).

MET GIJZELAARS IN EEN KLOOSTER.

Lynn Heinzerling, die zich met het achtste leger te Cubbio bevindt, seint als volgt:

De Duitse troepen hebben 232 Italiaanse burgers, waaronder 70 kinderen, reeds vier dagen lang als gijzelaars vastgehouden in het klooster van San Ubaldo in de bergen achter de stad en dreigen deze met zich in de dood mede te nemen. Intussen versterkten zij hun garnizoen en de Duitse officier, die er het bevel voerde, zou opdracht hebben het klooster tot het uiterste te verdedigen. Het achtste leger heeft er tot nu toe van afgezien het gebouw te beschieten. (Met het achtste leger te Cubbio, (AP) 18.7).

NOG 33 GEALLIEERDE VLIEGERS VERMOORD.

Sir James Grigg, de Britse Secretaris van Oorlog, deelde aan het Lagerhuis mede, dat nog 33 Geallieerde vliegers door de Duitsers werden doodgeschoten sedert de dood van 50 hunner door Eden werd bekend gemaakt op 23 Juni (Londen, (AP) 18.7).

DUITSERS MET STRAF BEDREIGD.

Een zegsman van het Britse leger zeide in een uitzending tot de Duitse strijdkrachten, dat meedogenloze straffen zullen worden uitgedeeld aan Duitse soldaten van wie bekend is, dat zij zich aan wreedheden hebben schuldig gemaakt. Deze waarschuwing werd gedaan kort nadat de Duitse radio Eisenhowers eis verwierp, dat de Franse strijdkrachten in het binnenland zullen worden behandeld als gewone soldaten onder zijn bevel. De zegsman van het Britse leger had het in het biezonder over de berichten, volgens welke burgers zouden zijn gedood in het Franse dorp Oradour sur Glane, en over het doden van 50 Britse en Canadese vliegers in verband met een ontsnappingspoging uit een Duitse gevangenenkamp. Generaal de Gaulle's Franse Nationale Comité dreigde een Duitsen gevangene te zullen neerschieten voor elken Fransman die geëxecuteerd wordt. (Londen, (AP) 18.7).

GEEN GEHEIME VERGADERING.

De vliegende bommen vielen Dinsdag sporadisch op Zuid-Engeland en Eden maakte in het Lagerhuis bekend, dat het oorlogscabinet besloten heeft geen geheime vergadering te laten houden over de aanvallen der vliegende bommen. Hij verzekerde de leden van het Lagerhuis, dat maandelijks de aantallen der slachtoffers zullen worden gepubliceerd door het Ministerie van Binnenlandse Veiligheid. De cijfers zullen niet worden gescheiden om het aantal slachtoffers van de vliegende bommen en gewone bommen afzonderlijk te kennen te geven, aangezien de vijand daardoor te veel zou te weten komen.

Eden beloofde, dat er later een openbare bespreking zal worden gehouden over de vliegende bommen. Bij de laatste aanvallen op Londen werden 3 personen gedood en 9 ernstig gewond in een schuilkelder. (Londen, (AP) 18.7).

ZOVEEL DUITSERS OPGERUIMD.

Generaal Sir Bernard Law Montgomery zeide, dat de Geallieerde troepen in Normandië tot nu toe 60.000 Duitsers hebben gevangen genomen en 8000 hebben gedood. Hij zeide: „Het is redelijk te veronderstellen, dat wij 156.000 Duitsers hebben opgeruimd" (Londen, (AP) 19.7).

ROOSEVELT NAAR ROME?

De radio van Berlijn, die dikwijls berichten de wereld inzendt in de hoop om inlichtingen te kunnen krijgen, zeide, dat Roosevelt spoedig een bezoek aan Rome zal brengen en dat reeds regelingen getroffen zijn voor zijn reis door zijn vertegenwoordiger bij het Vaticaan Myron C. Taylor. (New York, (AP) 19.7).

HULL IS BLIJ.

Het bericht over de aankomst van de Braziliaanse troepen in Italië werd door Cordell Hull „verwelkomd als een feit van enorme tevredenheid voor deze regering". De Secretaris van Buitenlandse Zaken vond het des te schitterender, dat Brazilië thans zijn volledig aandeel gaat nemen aan de strijd op de Europese slagvelden. (Washington, (AP) 18.7).

HULL SPRAK MET KELLY.

Cordell Hull wilde op zijn persconferentie niets loslaten over de conferentie die hij Maandag hield met Sir David Kelly, den Britsen Ambassadeur in Argentinië. Sir David is op doorreis naar Londen om met zijn regering overleg te plegen. (Washington, (AP) 18.7).

Generaal Sir Bernard L. Mont gomery (links) en Generaal Omar N. Bradley bestuderen er gens in Normandië de kaart om hun strategie te bepalen.

Tomaten zonder aarde.

„Simple comme bonjour".

(R. J. Beaujon).

De pijnlijkste vraag, die men den Directeur van de Landwatervoorziening in zijn kantoor kan stellen is te vragen om een glas water. Richard Johannes Beaujon bloosde van schrik, toen een der uitgenodigde persmensen hem gistermiddag hierom vroeg. „Ik heb slechts limonade", aldus de Directeur, „maar als u water wilt, kan ik het even bij de buren laten halen". Er kwam water.

Richard J. (Sjon Hensi) Beaujon is vier jaren bezig met zijn aardeloze verbouwing van groenten en vruchten. Jaren geleden deed hij proeven in stilte om ook niet daarvoor te moeten blozen. Hij behoefde het ook niet, want na enige proeven gelukte het en thans ziet de Directeur wanneer hij 's morgens het kantoor binnenkomt kleine kalebassen voor zijn ramen hangen, steeds langer wordend, tot hij, wanneer hij de dagtaak heeft volbracht, een gerijpte vrucht kan afplukken voor thuis.

Ze groeien 10 cm. per dag. „Je kunt evengoed een glas water drinken", aldus het oud-lid van de Raad van Bestuur August G. Statius Muller, die juist doende was op een reeks stempels en visa te wachten, omdat hij overmorgen naar Venezuela zal gaan. Niet minder dan 6 gouvernementskantoren moeten hun bewilliging geven. Op Curaçao is geen bureaucratie.

De aardeloze cultuur is zo oud als de Chinezen. Op Curaçao is Richard J. Beaujon evenwel de eerste die ermedere bezig was en met succes. Buiten lag de proeftuin, waarover de oud-gezaghebber der Bovenwinden, Johan Diedrich Meiners het toezicht heeft. Onder hun deskundig geleide zagen de persmensen zoete peper en Chinese warmoes bloeien, bewonderden zij de grote maïs en voelden zij aan de rijpende tomaten, roken zij de frisse selderij, keken zij naar de prei en de bieten, kregen zij trek in spinazie en papaja.

Zand zit er niet in deze bakken, al kan men het ook met scheikundig gereinigd zand doen. Dit zand dient dan evenwel alleen om de boel overeind te houden, want het water, waarin enkele zouten zijn opgelost, doet de rest.

Hensi Beaujon heeft in plaats van zand granietzand van Aruba genomen. „Dat is de band tussen de eilanden, aldus Johan Diedrich Meiners, die steeds een aardige opmerking ertussen weet te werpen, maar thans al bezig is bieten te rooien voor de echtgenoten van enkele persmensen. De wortels blijken heel dunne draadjes te zijn. Ze behoeven de weerstand van de aarde niet te overwinnen, strengelen zich om de grintjes en men kan de plantjes zo uit de bak nemen. Het wortelgestel dezer planten is een merkwaardigheid op zichzelf.

Alle zouten, die in de gewone bemestingsstoffen zitten worden in het water opgelost. Natuurlijk worden voor elke plant de juist voor die plant meest nuttige zouten genomen. De grootste moeilijkheid om deze aardeloze verbouwing op grotere schaal toe te passen is het feit, dat enkele dezer zouten ook voor de oorlogsnijverheid nodig zijn. Maar als dat euvel is opgeheven, is alles voorbij. Thans zijn er te Emmastad ongeveer drie mensen, die zulk een tuintje houden; in Willemstad heeft men er enkelen, die het in flessen doen, dat gaat ook voortreffelijk.

— Is het moeilijk, Sjon Hensi?

„Wat zegt u, het is simple

(Wordt vervolgd op pag. 2)

Het nieuws van vandaag.

De Duitse linies kraken en barsten aan alle fronten van Normandië tot Italië tot Rusland en de Baltische Staten.

Gistermorgen heeft Generaal Montgomery zijn lang verwacht offensief geopend na een aanval door de grootste luchtarmada in de geschiedenis. Meer dan 2500 zware bommenwerpers — Noordamerikaanse en Britse — namen de rol van het geschut over en sloegen letterlijk een pad door de Duitse stellingen ten Oosten van de Orne.

In totaal namen gisteren meer dan 7000 vliegtuigen aan de luchtaanvallen deel.

Montgomery's pantserstrijdkrachten en mobiele eenheden braken vervolgens door en hadden volgens de jongste berichten van hedenmorgen reeds 8 kilometer voortgang gemaakt op de vlakte, welke naar Parijs leidt. Generaal Montgomery zeide persoonlijk, dat de slag goed en met geringe verliezen voor de Geallieerden verloopt maar verder is niet méér bekend dan dat Rommel wanhopige pogingen doet om de Geallieerde strijdkrachten te stuiten. Berlijn gaf officieel de opening van het „Geallieerde offensief op grote schaal" toe. De Noordamerikanen zouden ook krachtig aanvallen volgens de Duitsers maar de correspondenten seinden, dat na de verovering van St. Lô door de troepen van Bradley deze de kans benutten om even uit te blazen en te maffen na de grote inspanning van de laatste dagen.

In Italië zijn de Poolse troepen doorgebroken naar de Adriatische kust en hebben zij hun grootste overwinning van de oorlog geboekt: de verovering van de havenstad Ancona, welke een bevolking van 100.000 zielen heeft. De Polen bevinden zich reeds op 8 kilometer ten Noorden van de stad en vervolgen de opmars. De overige troepen van het achtste leger trekken verder naar het Noorden en vergroten hun bruggehoofd over de Arno. Het vijfde leger heeft nu ook de Arno bereikt bij Pontedera ten Noord-Oosten van Livorno, waar de Noordamerikanen vlak vóór zitten en op neerzien. Livorno zou volgens de berichten ernstig gehavend zijn. De Geallieerde troepen in Italië hebben thans nog versterking, gekregen door de aankomst van een expeditie-leger in Brazilië.

Aan het Russisch front is misschien wel de grootste doorbraak gemaakt. Binnen drie dagen tijds heeft Maarschalk Ivan Koniev aan het front voor Lwów een bres van 200 kilometer gemaakt tot een diepte van 50 kilometer. Lwów wordt rechtstreeks bedreigd. Verder ten Noorden bestormen Rokossovsky's troepen de buitenste defensies van Brest Litovsk en nog verder ten Noorden zijn nog honderden plaatsen bevrijd door de legers van Tsjernyakhovsky, Bagramian en Yeremenko.

Martijn geeft der vereniging van de Handel haar Magna Charta.

De Curaçaose handelaren willen vrije handel.

„Laat de Handel meeregeren" zegt Ernesto C. Martijn.

De K. v. K. en de Vereniging van de Handel vullen elkander aan

„Een moordenaar heeft bij de wet omschreven rechten om zich te verdedigen, maar een autohandelaar . . . (Mr. Papier.)

Een groot aantal heren uit de Curaçaose handelswereld vergaarde zich gistermiddag om Ernesto Cecilio Martijn, directeur van de Firma E. & G. Martijn alhier, om de volgende rede te horen uitspreken, een rede, die men algemeen beschouwde als de lagna Charta van de nieuw op te richten Vereniging van de Handel waarover wij enige dagen geleden reeds in het kort schreven. De Heer Martijn zei:

Het comité, dat zich ten doel gesteld heeft een Curaçaose vereniging voor de handel op te richten, heeft gemeend zijn ideeën eerst in kleine kring uiteen te zetten voor een aantal vooraanstaande personen in onze gemeenschap, wier werkzaamheden in hoofdzaak met de handel van doen hebben. Het heeft de Pers daarbij uitgenodigd om het hier besprokene ruimere bekendheid te geven. Namens het comité heet ik u dan ook welkom aan deze lunch en dank ik u voor uwe bereidwilligheid de uitnodiging van het comité te aanvaarden.

De functie ener landsregering is in de ruim 40 jaren, die onze onfortuinlijke eeuw thans oud is, t.a.v. het economisch leven wel zeer aan verandering onderhevig geweest. Van een volkomen afzijdigheid in de aanvang tot een uiterste activiteit in deze oorlogstijd ontwikkelde zich de verhouding van regering tot handel. **Zonder enige regering ook maar in het minst tekort te willen doen, kan toch wel worden gezegd, dat een ambtelijk apparaat nu niet in de eerste plaats van opzet zo flexibel is, dat het in wezen goed geschikt zou zijn om de toch wel zeer dynamische handel te volgen.** Daarenboven werden zij, die het regeringsapparaat uitmaakten, in de regel niet gekozen uit hen, die ervaring in de handel hadden. Maar dat zegt niets ten nadele van enige regering; in tegendeel, het is zeer verklaarbaar. Immers, hoewel vooral sedert ongeveer de dertigerjaren het overheidsingrijpen in de handel is toegenomen, heeft toch de overheid zich in dit opzicht nooit een taak zien toebedeeld, als in deze laatste oorlogsjaren. De regering werd door de oorlog niet alleen in militair opzicht in werkelijke zin overvallen, ook in economisch opzicht werd haar van de ene dag op de andere een taak opgelegd, die bij een normale ontwikkeling waarschijnlijk in decenniën nog niet zo groot zou zijn geworden. Wanneer dan niet alles zo naar wens verloopt, mag men werkelijk niet klagen. De handel toont dan ook zeker genoeg begrip voor deze situatie. Maar dit alles geldt slechts het verleden. Wat zal de toekomst te dien aanzien bieden? De naaste toekomst zal nog steeds het oorlogsbeeld vertonen en daarom zeker geen vermindering van overheidsactiviteit in de handel.

Maar dan, daarna, in 2 of 3 jaren? Slechts zij, die niet volgen welke de ideeën zijn van hen, die in Geallieerde kringen de gang van zaken beïnvloeden, kunnen menen, dat wij na de oorlog financieel en economisch zullen voortgaan, waar wij in 1939 zijn gebleven.

Deze oorlog is niet een intermezzo, dat na verloop van tijd zonder sporen achter te laten zal worden vergeten. Integendeel, deze oorlog is het resultaat van botsing van ideologieën, zouden dan deze ideologieën na dit immense evenement zonder verdere ontwikkeling zijn gebleven? het is niet aannemelijk.

Wat dan wel die nieuwe richting zal zijn, het is thans niet de gelegenheid mijn gedachten daaromtrent te geven. Doch, dat er naast politieke ook financiële en economische her-oriëntering zal zijn, dat zal toch wel niemand bestrijden. En dat Curaçao, hoewel een eilandenrijk, niet een eiland is in die zin, dat de ontwikkeling der dingen daaraan voorbijgaant zonder het te beroeren, dat zal ook wel niemand ontkennen.

De handel als sociale werkzaamheid.

Daarom zal dit gebied zich terdege op de hoogte moeten stellen, van wat er alzo in de wereld gebeuren gaat. Handel is tegenwoordig niet enkel meer een quaestie van koop en verkoop op de voordeligste wijze voor den verkoper, handel is geworden een sociale werkzaamheid, waarvan niet meer het wel en wee van één persoon of zelfs van één gebied afhankelijk is, handel is het wereldprobleem bij uitstek. Wil dus de handel van dit gebied als geheel op de hoogte van dit wereldprobleem komen en blijven, dan is daartoe samenwerking nodig. Het probleem is immers te groot geworden om te kunnen worden overzien door een enkelen mens. **Deze vereniging dient dan ook onder meer daartoe, dat wij in staat zullen zijn op de hoogte te komen en te blijven van het handelsgebeuren rondom ons heen en daarmede in zoverre ons voordeel te doen, dat wij op deskundige wijze onze plaatselijke belangen zullen kunnen beoordelen.**

Daarmede wordt ook een ander doel gediend. Zojuist sprak ik over de eigenaardigheden van een ambtelijk apparaat t.a.v. de handel. Hoewel de Curaçaose handelaren nog steeds door en door vrij-handelaren zijn en dat principe zullen blijven bepleiten, mag men toch niet de ogen sluiten voor een merkbare ontwikkeling naar een gebonden handel, althans een streven daartoe voor na-oorlogse tijden. Welaan, gesteld dat zulks het geval in werkelijkheid zal worden, dan zal er niet anders opzitten dan dat onze landsregering tot systeem zal

(Wordt vervolgd op pag. 4)

Gerbrandy geeft verklaring van het aftreden der Ministers.

Professor Meester Pieter Sj. Gerbrandy, Minister voor Algemene Oorlogvoering en voorzitter van de Raad van Ministers, heeft voor Radio-Oranje een rede gehouden, waarin hij verklaarde:

„De grote verliezen, die de Duitsers lijden aan het front in het Oosten zowel als in Normandië en Italië, maken het zeer wel mogelijk, dat de oorlog in Europa voor de komende winter beëindigd is. Het zou ongerechtvaardigd zijn om te zeggen, dat de Europese oorlog nog maar een quaestie van een paar maanden is, maar wij moeten met de mogelijkheid rekening houden, dat de strijd voor het begin van de winter beslecht is."

„Ik heb u beloofd", verklaarde de Minister, „dat ik u een uitleg zou verstrekken over de wijzigingen, die zich hebben voorgedaan in de Raad van Ministers. Het ogenblik om dit uit te leggen, is nu gekomen. In verband met wat nu volgt, leg ik er nog eens de nadruk op, dat de gehele activiteit van het cabinet er op berekend is het welzijn van het bevrijde Nederland en dat de dag der bevrijding steeds nader komt. Ik heb u reeds gezegd, dat de regering een afzonderlijk departement vormde voor scheepvaart en visserij onder leiding van een scheepvaartdeskundige en dat een practisch meningsverschil op dit gebied leidde tot het ontslag van den Heer P. A. Kerstens, die niet de leiding van het gewijzigde departement wenste te behouden, dat Landbouw en Nijverheid omvatte. Het merendeel der leden van de Raad van Ministers was nochtans van oordeel, dat de wijziging doorgang moest vinden in het belang van dit land.

Ik heb mij laten leiden door de meerderheid en dit brengt mij tot de volgende verklaring:

Het is waar, dat de regering een zo nauw mogelijk contact onderhoudt met Nederland en het is ook waar, dat er een buitengewone Raad van Advies is, maar te Londen is er geen Nederlands Parlement. In verband hiermede is de procedure van de Raad van Ministers aldus: Wanneer belangrijke beslissingen genomen dienen te worden, moeten deze door alle leden van het Cabinet ondertekend worden om kracht van wet te hebben. Dit is bijvoorbeeld het geval geweest voor de maatregelen te treffen tegen de verraders en ook voor de wet, die betrekking heeft op de Staat van Beleg. Het is welhaast overbodig er op te wijzen, dat hierdoor dergelijke meningsverschillen kunnen ontstaan, dat een of andere verantwoordelijke minister — en de verantwoordelijkheid van de ministers is blijven bestaan als een hoeksteen van onze Grondwet, ook al is de regering buiten het vaderland — de verantwoording te groot vindt.

Dit was ook de oorzaak van het verzoek tot ontslag van Dr. J. R. M. van Angeren. Ook hier ging het om een voorbereidende maatregel en een meningsverschil over de te volgen politiek bij de bevrijding. De leden van de Raad, ikzelf inbegrepen, hebben al het mogelijke gedaan om den Minister van Justitie er van te overtuigen, dat de meningsverschillen tussen hem en ons geen aanleiding mochten zijn om ontslag te vragen. Daar hij echter meende, dat zijn ministeriële verantwoordelijkheid er door in het gedrang kwam, kon hem zijn recht tot het trekken van zijn eigen conclusies niet ontzegd worden. De Heer Van Angeren verklaarde bereid te zijn om de taak van secretaris-generaal bij het Departement van Justitie weer op zich te nemen, indien hij door een verantwoordelijken minister werd vervangen. Maar het beperkte aantal personen, die in staat waren hem te vervangen, maakte zijn ontslag eerst onmogelijk. Daarvoor bleef de Heer Van Angeren in de tussentijd als verantwoordelijk Minister in de Raad. Toen later vervanging mogelijk was, heeft hij opnieuw een verzoek tot ontslag ingediend bij Hare Majesteit de Koningin in volledige overeenstemming tussen hem en mij. De Heer Van Heuven Goedhart nam de dienst op zich sedert zijn aankomst uit Nederland. Hij weet, dat zijn voorganger hem alle medewerking zal verlenen. Dus hebben wij hem als Minister van justitie in de Raad van Ministers, nadat hij vier jaren bezetting heeft medegemaakt in ons land. Zijn samenzijn met het onderdrukte volk, zijn diepe overtuiging, dat deze oorlog vooral een sociale crisis betekent, zijn redenen voor ons hem hartelijk welkom te heten in onze Raad van Ministers."

Het Nieuwe Offensief.

door

Wes Gallagher.

Weerwraak met zeer heftige aanval van vliegende bommen.

Het Britse tweede leger heeft in zijn nieuwe offensief de verdedigingslinies van Erwin Rommel doorgebroken. De troepen stormden door de voorstad Vaucelles naar een tankslag in het Zuid-Oosten. De Duitsers moesten bressen dulden, die wel 7 km. diep geslagen werden. Het oppercommando zeide dat de voorstad Vaucelles al half van de Duitsers gezuiverd is.

De voornaamste linie van het gevecht ligt ten Zuid-Oosten in de vlakte waar Rommel met mannenmoed bezig is tankmassa's in de strijd te sturen teneinde de geallieerde vloed tegen te gaan. Montgomery blijft zwijgen over wat gebeurt, maar men verwacht dat hij straks wel zal aankondigen de defensielinies te hebben doorgebroken. De Duitse radio gaf al toe, dat de Britten in Cagney zitten, 7 km. ten Zuid-Oosten van de Orne-linie bij Caen.

De luchtmacht heeft thans een klap toegebracht als nog nimmer te voren op zulk een eng slagveld werd geleverd. Tussen de 7 en 9 duizend ton springstoffen werden overdag op de Duitse stellingen neergeworpen; meer dan 7530 enkelvluchten werden gemaakt. Deze luchtaanval maakte een zg. corridor in de Duitse Orne-linie, zodat de Britse pantserstrijdkrachten verder konden trekken, De Duitsers bleken in het geheel niet opgewassen tegen de gecombineerde machten te land en in de lucht. Wel namen ze natuurlijk weerwraak met hun vliegende bommen in de hoop, dat hierdoor de Britten zo in paniek zouden geraken, dat de luchtmacht althans enigszins zou worden teruggetrokken. Vliegende bommen raasden dan ook over Zuid-Engeland en Londen. Dat duurde de gehele nacht en vanmorgen vroeg was een van de hevigste aanvallen van de vliegende bommen tot nu toe gedaan.

Bij de Noordamerikanen in Normandië.

Aan het andere einde van het Normandische front hebben de Noordamerikanen Saint Lô bezet. De Duitsers zijn hierdoor afgesneden op een afstand van een kleine vijf kilometer ten Noorden van de stad. Tegelijkertijd hebben andere vendels de weg van Périers naar Saint Lô afgesneden, waarbij zij bovendien enkele kleinere plaatsjes veroverden. Op strikt bevel van Montgomery heeft het oppercommando geen nieuws verstrekt over de vorderingen. Maar naar verluidt is het Oostelijk gedeelte van Vaucelles reeds bevrijd van de Duitsers, terwijl de Britten meer naar het Zuid-Oosten de vlakte binnen trekken, waar de Duitsers al hun pantsermateriaal in stelling gebracht hebben. Uit veldberichten en van vliegers kan men zich enigszins een beeld van de strijd vormen. Dit offensief werd gedurende 40 dagen voorbereid en is een van de zwaarste aanvallen van mensen bepantsering en materiaal, welke de geallieerden op Europa gedaan hebben. Het is één zee van geweld. De geallieerde luchtmacht is meer dan 2200 sterk en de heftige luchtaanvallen worden gerugsteund door duizenden Britse en Noordamerikaanse kanonnen, die een gordijnvuur hebben teweeg gebracht voor de voortrukkende tanks. Van zee uit helpen de Britse kruisers Mauritius, Enterprise en de kanonneerboot Roberts met hun scheepsgeschut. De wilde zee van springstoffen, die lostbarstte, bracht de verdedigers geheel in de war en velen konden krijgsgevangenen worden. Velen waren zo in de war dat zij niet meer in staat waren de hanen van hun geweren over te halen.

Daarop kwamen de tanks aanzetten. Ze ratelden door de zg. corridor en snelden naar de vlakten, terwijl de Britten voortgingen van huis tot huis de voorstad Vaucelles te zuiveren. De berichten laten weten, dat de aanval enorm is geweest en dat de Duitsers volkomen van de wijs waren over zulk een Britse aanval. (Geallieerd hoofdkwartier, (AP) 19.7).

(Vervolg van pag. 1).

comme bonjour", zegt de Directeur.

„Kijk maar naar de sesambonen, ze vliegen eruit", zegt de Heer Meiners.

Er is niet veel meer werk nodig dan voor een gewone tuin, men moet het water driemaal per dag regelen en wanneer de planten groeien en meer nodig hebben het zout ook enigszins regelen. Ook voor bloemencultuur blijkt het aardeloze systeem buitengewoon goed te gaan. Voor een gezin zou een enkele bak, doelmatig ingedeeld, voldoende zijn.

— Kunnen de mensen hier om inlichtingen komen?

„Natuurlijk, het gouvernement is ervoor de mensen te helpen. Ik zit hier voor iedereen. Op de meest luie manier kunt u uw groenten kweken",

Het is inderdaad een buitengewoon geslaagd experiment en men moet den Directeur slechts prijzen om het genomen initiatief. Het is zeker te hopen, dat de benodigde zouten vrij komen ten einde een en ander op groter schaal te kunnen gaan toepassen.

CURAÇAO.

TOESTAND PATER WAHLEN.

Pater Wahlen heeft een naar omstandigheden goede nacht gehad. Pater Wahlens gezondheidstoestand is stabiel. De Pater is goed bij kennis.

COLOMBIAANSE ONAFHANKELIJKHEIDSDAG.

Bij gelegenhedi van de onafhankelijkheidsdag van Colombia zal morgen om 8 uur in de kerk van O.L.V. van de berg Carmel te Groot Kwartier een plechtige heilige Mis met Te Deum aan God worden opgedragen tot intentie van het Colombiaanse volk. Deze plechtige heilige Mis zal gezongen worden door het Nederlandse Mannenkoor. Voor de H. Mis zal er een vlaggehulde zijn van het Colombiaanse vlag op het kerkplein door het Colombiaanse volk. Na de H. Mis zal Aalmoezenier Adriaan Deelen een preek houden in de Spaanse taal.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale:** Hedenmiddag Vios 2 — Sithoc 2, finale van de schoolwedstrijden.

STRIJKQUARTET.

Het bekende Curaçaose Strijkquartet, bestaande uit de Heren: P. de Visser, 1e viool; Mr. J. J. A. Ellis, 2e viool; H. Sweers, altviool; A. P. Smitt, violoncel, zal in de eerste helft van Augustus een concert geven in Roxy. Aan dit concert zullen Mevrouw A. H. G. Broek—de Fremery (piano) en de Heer A. T. Palm (contrabas) medewerking verlenen.

Het programma dat zal worden gegeven, is nog niet definitief vastgesteld, doch het zal iets goeds worden, dat aan geen twijfel onderhevig is, in aanmerking nemende, dat alle medewerkers aan dit concert door hun vroeger optreden naam op Curaçao gemaakt hebben.

Aangezien dan ook verwacht wordt, dat velen dit concert zullen bijwonen, zal voor deze avond de Stadsschouwburg worden afgehuurd. De opbrengst zal ten goede komen aan het Prinses Margriet Fonds.

HET VROUWENCORPS VAN HET K.N.I.L.

Bij het vertrek van het tweede contingent.

Woensdag 19 Juli vertrekt het tweede contingent damesrecruten voor het Vrouwencorps van het Koninklijke Nederlands-Indische Leger. Dit is wel een gelegenheid om even stil te staan bij het wezen van dit Vrouwencorps om verwarring te voorkomen met andere Corpsen. Immers dit Vrouwencorps is een werkelijke militaire eenheid. De leden er van maken deel uit van het Koninklijk Nederlands-Indische Leger en de indeling in drie secties toont ten duidelijkste aan, dat haar taak een militaire taak is.

De leden van het Vrouwencorps hebben trouwens een militaire vooropleiding, die zij, dank zij der medewerking van het Noordamerkiaanse Women Army Corps in een der W.A.C.-kampen zullen krijgen in de Verenigde Staten.

Deze vooropleiding duurt ongeveer zes weken. Van de dag af, dat zij het kamp binnenkomen zullen zij ook het uniform van de W.A.C.'s dragen, echter met Nederlands-Indische distinctieven. Na haar eerste oefening vertrekken zij naar Australië en ook gedurende deze reis blijven zij het W.A.C. - uniform dragen.

Het Vrouwencorps van het Koninklijk Nederlands-Indische leger is verdeeld in de volgende secties: Een administratieve, waarvan de krachten op de militaire kantoren te werk gesteld worden om aldus mannelijk personeel vrij te maken van administratieve dienst en voor actieve dienst beschikbaar te stellen.

Een medische sectie, waarvan de leden opgeleid worden voor hulpverpleegsters.

Een telegrafiste-sectie, waarvan de leden voor zover nodig een speciale opleiding ontvangen. Ook hier is natuurlijk de opzet mannelijke krachten vrij te maken. De leden van het Vrouwencorps hebben dus een zeer actief aandeel in de algemene taak van het K.N.I.L.

Onder de vertrekkenden zijn er,, die goede betrekkingen hebben prijsgegeven om zich aan die taak te kunnen wijden. Het tweede contingent bestaat uit de volgende dames: C. M. Dullaart, W. Lemair-Schilperoort, A. J. van Riemsdijk, A. M. J. A. Rienhart, M. E. P. Goslinga, M. van Driel en F. Bouman.

De toelatingseisen tot het Corps zijn: Nederlandse nationaliteit, leeftijd 18-45 jaar, voldoende ontwikkeling, toewijding en goed zedelijk gedrag. De inschrijving voor het Vrouwencorps K.N.I.L. geschiedt voor Curaçao op het Bureau Algemeen Militair Commandant, afdeling Personeel en op Aruba op het bureau van den Oudst Aanwezend Zee-officier aldaar.

BELGISCHE AVOND.

Onder auspiciën van den Belgischen Consul op Curaçao, den Heer René Moreno, vindt de viering plaats van de Belgische Onafhankelijkheidsdag.

Deze herdenking zal in de zaal van de „Sociedad Bolivariana" worden gevierd.

Alle sympathiserenden met België zijn niet alleen welkom, maar worden ten stelligste verwacht. De Heer René Moreno zal, in zijn hoedanigheid van Consul van België een kort welkomstwoord spreken, waarna de Heer Eugène A. Winters een korte rede, gewijd aan België, zal houden. Verder declameert de Heer Louis W. de Wit enkele Vlaamse gedichten en vervolgens zal de bekende voordrachtkunstenaar, de Heer Carlo Liten. gedichten in het Frans declameren. Het slotwoord wordt door den Heer R. Moreno in het Frans gehouden.

AANKOMST K.L.M.-VLIEGTUIG VERLAAT.

Velen hebben gisteren tevergeefs uitgezien naar post uit Suriname. Naar wij vernemen is het K.L.M.-vliegtuig uit Suriname, dat hier Maandag verwacht werd, eerst Dinsdagmiddag aangekomen als gevolg van motorpech.

DE PADVINDERS IN ROUW.

Lord Somers, Chief Scout van de internationale Padvindersbeweging overleden.

Vorige week werd op Curaçao het overlijdensbericht ontvangen van Lord Somers den Chief Scout van de internationale Padvindersbeweging. In verband hiermede verzoeken de Districts-Commissaris van „De Nederlandse Padvinders" en de Diocesaan Commissaris van „De Katholieke Verkenners" aan alle Groepen, rouw aan te nemen voor een tijdvak van twee weken, ingaande Vrijdag 14 Juli. De oefeningen, kampen enz., gaan gewoon door, doch eventueel beraamde feestelijkheden zullen achterwege blijven. Voorts wordt den Leiders en Leidsters verzocht ,bij de uniform op de linker bovenmouw een zwarte rouwband vvan circa vijf centimeter breedte te dragen.

WERELD-NIEUWS

NIEUWE AANVAL DER CHINEZEN?

De Chinese pers meldde zonder officiële bevestiging, dat een Chinese aanval geopend is om een nieuwe bres te slaan in de Peiping-Hankow spoorlijn en dat tegelijk nieuwe pogingen gedaan worden om de Japanners ten Zuiden van Hengyang terug te drijven. De onwrikbare Chinese tegenstand te Hengyang en de voortdurende aanvallen op de Japanners in Hunan door Chennaults 14e luchtmacht hebben de Chinezen tijd gegeven om te verademen. (Tsjungking, (AP) 18.7).

BOMBARDEMENT OP TSJANGSJA.

Het Hoofdkwartier van Luitenant Generaal Joseph Stillwell maakte bekend, dat een grote formatie Noordamerikaanse middelzware bommenwerpers de stad Tsjangsja heeft bestookt. 95% Van de bommen werd geworpen op het doelgebied en er ontstonden op zijn minst 75 grote branden, afgezien van de bijkomstige ontploffingen (Tsjungking, (AP) 18.7).

JAPANSE POGING VERIJDELD.

Het Chinese Hoofdcommando deelde mede, dat een Japanse poging ter bevrijding van hun geïsoleerd garnizoen te Pingka, een belangrijk dorp in de bocht van de rivier de Salween ten Zuid-Oosten van de stad Lungling aan de Birmaweg, door de Chinese strijdkrachten werd verpletterd. Het communiqué zeide voorts, dat de Japanners begonnen zijn met een gecoördineerde aanval op de Chinese troepen, die het dorp uit het Westen, Noorden en Zuiden insluiten, terwijl het garnizoen van Pingka gelijktijdig aanviel om uit de val te komen. Alle vijandelijke aanvallen werden afgeslagen. De Japanners trokken zich terug naar Mengtui, 16 kilometer ten Westen ervan. Pingka werd op 15 Mei door de Chinezen veroverd, doch viel op 23 Mei wederom in Japanse handen en wordt sindsdien belegerd (Tsjungking, (AP) 19.7).

VOORTDURENDE BOMBARDEMENTEN OP GUAM.

De Noordamerikaanse marine maakte bekend, dat de bombardementen op het door de Japanners bezette eiland Guam voortduren. Admiraal Nimitz meldde, dat de Noordamerikaanse oorlogsschepen de vijandelijke luchtdoelkanonnen, die Zondag het werk van verkenningsvliegtuigen der marine poogden te verstoren, buiten gevecht sloegen. Nimitz zeide ook, dat 620 Japanse soldaten gevangen genomen werden op het bezette Saipan, niet ver van Guam in de Marianen. Bovendien werden 13.800 burgers op Saipan geïnterneerd (Washington, (AP) 18.7).

TOKIO ONTKENT.

De radio van Tokio beschreef de berichten uit Rome, volgens welke Ken Harada, de Japanse Gezant bij het Vaticaan, Paus Pius XII mededeelde, dat Japan bereid is onderhandelingen te voeren tot het sluiten van een vrede onder zekere voorwaarden, als „absoluut ongegrond".

De uitzending, welke door de Associated Press werd opgevangen, haalde een verklaring van een zegsman van het Japanse Departement van Buitenlandse Zaken aan, volgens welke het bericht „zo onzinnig is dat het niet eens der moeite waard is het te ontkennen" (New York, (AP) 18.7).

CRITIEK OP GEALLIEERDE OORLOGSPOLITIEK.

Aneurin Bevan heeft in het Britse Lagerhuis ernstig critiek geleverd op de oorlogspolitiek der Verenigde Naties met de eis, dat alle wapenstilstandsvoorwaarden waarover men tot overeenstemming gekomen is gepubliceerd worden. Sir John Anderson antwoordde hierop namens de regering dat het daarvoor „nog geen tijd is".

Bevan deed een aanval op het gebruik van de term „onvoorwaardelijke overgave" en zeide voorts: „De gevoerde oorlogspolitiek is werkelijk betreurenswaardig. Het is een tragische toestand. Op dit ogenblik nu de wapenen der Geallieerden Duitsland knellen en de Russen bijna de grenzen van Oost-Pruisen hebben overgestoken, is het werkelijk tragisch dat er geen staatsman is met de verbeeldingskracht of het inzicht om een verklaring te doen waar op de gehele wereld en ik geloof ook de Duitse natie wacht".

Hij vroeg vervolgens om een bevestiging of ontkenning van de verklaring, welke door den President van Brazilië zou zijn afgelegd, dat de Geallieerden met instemming zijn gekomen over de wapenstilstandsvoorwaarden en deze niet bekendgemaakt zijn.

Hierop zeide Anderson: „Het welzijn van ons eigen volk houdt verbandt met wat wij van plan zijn met Duitsland na de oorlog."

Stokes Ipswich, een Labourlid, klaagde, dat de Geallieerde propaganda mislukt is doordat zij de Duitse soldaten er niet van kon doordringen, dat zij niet doodgeschoten zullen worden als zij door de Geallieerden gevangen worden.

Hij zeide, dat het volharden bij de eis van onvoorwaardelijke overgave en het dreigement, dat het Duitse gebied zal worden verdeeld, de Duitsers slechts desperaat gemaakt heeft. (Londen, (AP) 18.7).

HITLER WENST GELUK.

De Duitse radio zeide in een bericht van het DNB, dat Hitler een hartelijk telegram aan Franco gezonden heeft om hem geluk te wensen ter gelegenheid van de Spaanse nationale feestdag (herdenking van het begin van de Spaanse burgeroorlog) (Londen, (AP) 19.7).

AANVAL OP DOELEN IN ZUID-FRANKRIJK.

Liberators van de 15e luchtmacht hebben drie bruggen en een rangeerterrein in Zuid-Frankrijk aangevallen op Maandag. De bruggen die aangevallen werden waren die te Avignon, Tarascon en Arles; zij liggen alle over de Rhône binnen een afstand van 80 kilometer. Het rangeerterrein te Avignon werd bestookt. Kleurlingen in Mustang gevechtsvliegtuigen behaalden verschillende overwinningen op de Luftwaffe die poogde de bommenwerpers te onderschepp

Braziliaanse troepen in Italië aangekomen.

Russen bestormen defensies van Brest Litovsk.

Nachtelijke aanval van duizend bommenwerpers op Europese Vesting.

BRAZILIAANSE TROEPEN ARRIVEREN IN ITALIË.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog heeft officieel bekendgemaakt, dat een Braziliaanse strijdmacht op 16 Juli te Napels is aangekomen om met de Geallieerde legers deel te nemen aan de krijgsverrichtingen in Italië. Deze Braziliaanse strijdmacht is lange tijd geoefend. Verdere biezonderheden werden niet verstrekt.

De aankomst van de Braziliaanse troepen in Napels is eenwel de vervulling van de belofte van President Getulio Vargas, dat Brazilië alles zal doen wat in zijn vermogen ligt om zijn aandeel te nemen in de oorlogsinspanning der Verenigde Naties. Het juiste aantal troepen, dat overzee gezonden werd, is niet bekend, doch naar men zegt zouden verschillende divisies zijn (Washington, (AP) 18.7).

Kenneth Dixon seint in een vertraagd telegram van 16 Juli uit Napels:

Het eerste grote contingent van Braziliaanse strijdkrachten dat ooit een gevechtszone bereikte, kwam heden aan land in de haven van Napels om bij te dragen aan de militaire macht van het toenemend aantal Geallieerde naties die vertegenwoordigd zijn in het Italiaanse krijgsgebied. Brazilië is het eerste Zuidamerikaanse land, dat zijn strijdkrachten naar een gevechtszone gezonden heeft. Ook zijn het de eerste Zuidamerikaanse troepen die ooit een gevechtsgebied bereikt hebben in enige overzeese oorlog.

In de vorige grote oorlog kwam een Braziliaanse marine-strijdmacht in Dakar vóór het sluiten van de wapenstilstand. Ongeveer de helft bezweek aan de koorts en de rest beëindigde de reis niet.

D „Stars and Stripes" wapperde naast de groen-geel-blauwe vlag van Brazilië terwijl Majoor Barbosa Pinto van San Luiz in de staat Marantiao als eerste op Italiaans grondgebied stapte. Vier ... gaf hij te kennen blij te zijn er eindelijk te zijn.

De aankomst der Brazilianen gaf aanleiding tot een hele drukte en opwinding in de Napolitaanse haven. De Brazilianen werden begroet door Luitenant Generaal Jacob Devers, waarnemend Opperbevelhebber in het Middellandse Zeegebied. Verslaggevers en fotografen waren druk in de weer. Een band van de militaire politie speelde „Onward Christian Soldiers" en „Roll out the barrel", terwijl een grote menigte het welhaast de grootste verwelkoming van enige landing maakte sedert de Noordamerikanen meer dan twee jaren geleden in Noord-Ierland arriveerden.

Generaal Devers schudde herhaaldelijk de hand van den Bevelhebber der Brazilianen Generaal Majoor Joao Baptista Mascarenhas de Morase en zijn infanterie-hoofd Brigadier Generaal Euchidas Zenobio da Costa. Hij zeide tot hen: „Dit zal een goede strijdmacht worden. Wij zijn blij hen hier te hebben. Ik ben zeer tevreden over hun verschijning en verwacht veel van hen in de toekomst."

De Brazilianen kwamen aan wal onder het gewicht van hun persoonlijke uitrusting en ander materiaal.

De Braziliaanse Generaal zeide via een tolk tot Devers: „Wij waren verlangend in contact te komen met onze wapenbroeders en den gemeenschappelijken vijand te bestrijden". De reis verliep zonder wederwaardigheden en verschillende Braziliaanse soldaten gaven grinnikend toe, dat het sneller en prettiger ging dan zij verwacht hadden. De troepenschepen werden geconvoyeerd door nieuwe Braziliaanse torpedojagers, die in Rio de Janeiro gebouwd werden. De Braziliaanse luchtmacht bood ook dekking. (Napels, (AP) 18.7).

DUITSE GENERAALS LAKEN HITLERS TACTIEKEN.

door

EDDY GILMORE.

De gevangen Duitse Generaal Edmund Hofmeister, Commandant van het 41e tankcorps, zeide in een verklaring aan het Hoofdcommando van het Rode leger, welke in alle bladen van Moskou gepubliceerd werd, dat Hitlers Generaals het niet eens zijn met zijn tactieken aan het Oostelijk front. Deze komen de Duitsers duur te staan aan doden en gevangenen, omdat zij bevel krijgen elke duim grond te verdedigen en nooit terug te trekken.

„Veldmaarschalk Busch vertelde mij, dat Hitler elke terugtrekking verboden heeft", zeide Hofmeister. „En dat hij opdracht gaf om elke duim van het bezette land te verdedigen. Hoewel ik de opdracht verkeerd beschouwde, moest ik gehoorzamen. Ik wil zeggen, dat de nederlaag in Wit-Rusland niet het enige voorbeeld is van het tactloze bevel van Hitler. Toen Brauchitsch, Liszt, Rundstedt en anderen hem trachtten op de fout te wijzen, werden zij ontslagen." De gevangene zeide, dat de Duitsers geen reserves hadden om zulk een groot gebied bezet te houden als Hitler wilde.

Hofmeister verklaarde voorts, dat jonge nazie-generaals, „die slechts weinig ervaring in de krijg hebben" de zijde van Hitler kiezen tegen de oudere bevelhebbers. Hij noemde Rommel en Dietl in de jongere groep. Voorts zeide hij, dat er veel vijandelijke gezindheid bestaat tussen de oudere en de jongere generaals, doch de veteranen zwijgen en voeren de orders uit omdat Keitel bekend gemaakt had, dat elke critiek op het Hoofdcommando met de dood zou worden gestraft.

Teneinde zijn standpunt uiteen te zetten — zo vertelde Hofmeister — riep Hitler onlangs een conferentie bijeen van Generaals en Admiraals. Deze conferentie werd door hem bijgewoond. „Hitler zag er moe uit", zo verklaarde hij. „Zijn gezicht was vermoeid, zijn stem zacht en hij raakte verward in zijn toespraak.

Himmler en Goebbels woonden de conferentie bij, welke vijf dagen duurde en te Berchtesgaden gehouden werd. Hitler verklaarde, dat zijn verlangen geweest was om architect of schilder te worden, doch dat Duitslands ramp aan het einde van Wereldoorlog I hem ertoe gebracht had staatsman te worden."

Hofmeister zeide, dat hij bleef steken en over zijn eigen woorden struikelde. Zijn bevelhebbers eindigden met de verklaring, dat Duitsland natuurlijk de oorlog zou winnen. „Doch", zeide Hofmeister, „niemand legde uit hoe".

Hofmeister zeide, dat niettegenstaande het gebrek aan overtuiging in Hitlers beweringen de jongere generaals tevreden schenen, vooral toen Hitler zeide, dat de overwinning slechts behaald kan worden door geloof in het nazisme. „De oudere Generaals waren sceptisch gestemd. Wij wisten, dat zijn woorden de toestanden aan het front niet konden verbeteren, waar voldoende soldaten, tanks en vliegtuigen ontbreken" (Moskou, (AP) 19.7).

COMMUNIQUÉ VAN HET GEALLIEERDE HOOFDKWARTIER.

Als volgt luidt het communiqué dat hedenmorgen door het Geallieerde Hoofdkwartier werd uitgegeven:

„Sporadische gevechten van Lessay tot Noyers brachten verdere winsten van belang en hooggelegen terrein voor de Geallieerden. Ten Noorden van Remilly dur Lozen namen wij de dorpen La Samsonerie en La Abbaye en zij zijn thans hecht in onze handen.

Op de Westelijke oever van de rivier de Vire was er een vordering van anderhalve kilometer ten Zuiden van Le Mesnil Durand. Martinville aan een der wegen naar St. Lô werd genomen. Er vonden hevige gevechten plaats ten Noorden van Noyers en Evrecy. Hout des Fores is veroverd. Vijandelijke vliegvelden, troepen, kanonstellingen, spoorwegcentra, olie- en ammunitie-opslagplaatsen en andere doelen werden in de namiddag en avond van Maandag aangevallen door Geallieerde vliegtuigen, die door betrekkelijk heldere luchten in Zuidelijke richting vlogen tot de Leire en in Oostelijke richting tot de Somme. Om steun te bieden aan onze grondstrijdkrachten troffen de gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers vele doelen nabij St. Lô en blokkeerden zij de verkeersweg, welke door den vijand ten Zuiden van de stad gebruikt werd. Andere vielen op Succesrijke wijze kanonnen en een ammunitie-opslagplaats nabij Périers aan. De vliegvelden van Le Mans, Corne en Valade in de buitenwijken van Angers werden gebombardeerd en beschoten met goede resultaten. Spoorbanen werden doorgesneden te Sable sur Sarthe en nabij Chartres en een spoorbrug ten Noord-Oosten daarvan werd eveneens bestookt. Onze gevechtsvliegtuigen vielen een vijandelijk hoofdkwartier aan ten Zuiden van Caen en vernielden motorvoertuigen ten Zuiden van Hottot. Middelzware bommenwerpers vielen Maandagmiddag een olie-opslagplaats bij Aleçon aan en bombardeerden treinen en een transformatorhuis nabij Argentan. Tijdens de nacht waren onze vliegtuigen boven Duitsland en ook werden defensieve patrouillevluchten boven de stranden aangevoerd. Overdag werden gisteren 14 vijandelijke vliegtuigen vernield. 7 Onzer toestellen worden vermist. (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 18.7).

DUITSLANDS „MENSELIJKE TORPEDO".

Het Duitse communiqué heeft bekend gemaakt, dat een Duitse soldaat met een „menselijke torpedo" op 6 Juli een Britse kruiser vernield heeft in de baai van Seine. De Britten hebben geen dergelijk verlies bekend gemaakt (Londen, (AP) 18.7).

[Dagblad Amigoe di Curaçao publiceerde de foto van dit Duitse wapen op 19 Juni jl. — Red.]

BRITSE LUCHTAANVALLEN.

Het Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat Dinsdagavond kort vóór het invallen van de schemering een krachtige strijdmacht van torpedovliegtuigen een vijandelijk convooi aanviel ten Zuid-Westen van Helgoland. Een koopvaardijschip werd in lichterlaaie gezet en van een ander werd de stuurboordzijde weggeslagen. Vijf geleideschepen werden getroffen. Een ervan ontplofte; een ander vatte vlam.

In de afgelopen nacht hervatten de Britse bommenwerpers het offensief tegen de fabrieken voor de bereiding van synthetische olie. De fabrieken te Scholven, Burr en Wesseling in het Ruhrgebied werden bestookt. Mosquito's bombardeerden Berlijn en Keulen. Halifaxes bestookten de installaties voor het afschieten van vliegende bommen op de Franse kust. Er werden nog mijnen gelegd in vijandelijke wateren. Van al deze verrichtingen worden 10 vliegtuigen vermist (Londen, (AP) 19.7).

ZES RUSSISCHE LEGERS RUKKEN OP.

door

Eddy Gilmore.

Zes Russische legers trokken door de gaten, die in Hitlers Oostfront zijn geslagen. Van de grote bres van ongeveer 200 km., die Maarschalk Ivan Koniev in de Westelijke Oekraine geslagen heeft tot aan de opmars van Generaal Yeremenko in de Sovjet-Letlandse republiek, waar hij nu al 30 km. binnen is, loopt het front waarover de Russen thans optrekken. Belangrijke doelen liggen thans in het zicht.

Konievs voetvolk is op twee plaatsen ten Noorden van Lwów minder dan 16 km. van de Poolse grens, nl. ten Oosten van Rawa Ruska. Hij is de Boeg al over.

De troepen van Rokossovsky zijn nog slechts een 20 km. van Brest-Litovsk.

Een bericht in de Rode Ster zeide, dat de Duitsers vier tankdivisies in de strijd geworpen hebben om te pogen Koniev tot staan te brengen. Volgens dit bericht is het gebied rondom Lwów bezaaid met mijnen, vooral langs het front, waar zij juist een maand lang herstelwerken hebben uitgevoerd voordat Koniev kwam, nu vier dagen geleden. De ruiterij trok de Boeg over na flinke gevechten, zegt Rode Ster. Men is weliswaar slechts in een plaats, in Seletz-Beltski, dat over de rivier ligt aan de Westelijke oever, maar de ruiters van Baranov dringen steeds meer op naar de grens.

Ten Noorden van Brest-Litovsk zijn de Russen de rivier de Lesnia al overgestoken en zij bewegen zij zich in de richting van het historische Beleovesjkaia Pusjka — wouden, waar de tsaren jagen —, waar vanzelfsprekend de Duitsers ook weer hevige tegenstand bieden. Zij doen zelfs pogingen om Gainovka te hernemen, omdat dit feitelijk het punt is van de wig, die naar de Boeg wijst in de richting van Warszawa. Ten Noorden van Grodno en ten Westen van de rivier de Alytus, waar de Russen een bruggehoofd hebben aan de overkant van de Njemen wordt bloedig gevochten en zelfs zo, dat de strijd er steeds in hevigheid toenemen.

Hier zitten de Russen dus het dichtst bij Oost-Pruisen. Ten Noord-Oosten van Dvinsk marcheert Bagramian binnen Letland. Gesteund door de Stormoviks snelt hij Riga-waarts, (Moskou, (AP) 19.7).

JAPANNERS GEVEN VERLIES VAN SAIPAN TOE.

Het Keizerlijke Japanse Hoofdkwartier heeft toegegeven, dat alle Japanse tegenstand geëindigd is op het eiland Saipan in de Marianen. De bekendmaking zeide, dat het gehele garnizoen van dat eens machtige bastion in de Stille Oceaan — naar men gelooft — werd uitgeroeid door de Noordamerikaanse strijdkrachten. Onder de gesneuvelden bevindt zich Vice Admiraal Chuichi Nagumo, Opperbevelhebber in het gebied van Saipan, en zijn twee onderbevelhebbers Luitenant Generaal Yosjusugu Saito en Schout bij Nacht Takasjia Tsujimura. De dood van Nagumo was reeds vroeger door Admiraal Chester W. Nimitz bekend gemaakt (New York, (AP) 18.7).

Laatste Nieuws

— Een bericht van het Britse nieuwsagentschap uit Moskou meldt, dat de troepen van het Rode leger thans aanvallen door de buitenste defensies van Brest Litovsk, het nazie-bastion aan de Curzon-linie en toegangspoort naar Warszawa. Volgens de laatste berichten zouden de Russen zich op 15 kilometer van de stad bevinden.

— Hal Boyle seint van St. Lô, dat de terugtrekkende nazies de wegen beschieten, welke langs het front naar zee leiden, teneinde hun aftocht te dekken. In de afgelopen nacht vond er geen verandering in de linies plaats. De infanteristen, die acht dagen vochten om de stad te nemen, konden dus de nodige slaap inhalen.

— Het Duitse communiqué meldt, dat de Geallieerden zijn doorgedrongen in de Duitse stellingen ten Oosten van de Orne in een offensief op grote schaal. Het communiqué zeide ook, dat de Geallieerden hevig aanvielen in het gebied van St. Lô en in de stad doordrongen waar straatgevechten zouden woeden.

— De Noordamerikaanse troepen zijn heden Livorno — Italië's grootste zeehaven op twee na — binnengetrokken. De troepen van het vijfde leger trokken Livorno binnen na er de Duitsers uit verdreven te hebben in een grote nijptangbeweging.

— Het Chinese Hoofdcommando maakt bekend, dat de Chinese troepen in tegenaanvallen de Japanse omsingeling rondom Hengyang verbroken hebben en punten bereikt hebben op 3 tot 5½ kilometer van de stad, welker verdedigers reeds het kanonvuur van de bevrijdingstroepen kunnen horen. De Japanners ten Zuiden van Leiyang aan de spoorlijn ten Zuiden van Hengyang, trekken zich terug naar het Noorden. De Chinezen vallen thans Leiyang aan.

— Ongeveer tweeduizend Noordamerikaanse zware bommenwerpers met escorterende gevechtsvliegtuigen hebben heden fabrieken, rangeerterreinen en vliegvelden in het Zuiden van Duitsland aangevallen. Deze strijdmacht, waaronder meer dan 1200 zware bommenwerpers, kwam uit Groot Britannië. De Duitsers meldden echter, dat ook een luchtmacht uit Italië boven het Zuiden van Duitsland verschenen. De doelen, welke aangevallen werden, waren de fabriek voor kogelkussens te Schweinfurt, een chemische fabriek te Hellreigelstreuts in de buitenwijken van München, de Messerschmitt fabrieken te Kampten ten Zuid-Westen van Augsburg, de rangeerterreinen te Koblenz, Saarbrücken en Straatsburg aan de Franse grens, en de bases van de Luftwaffe te Lechfeld en Leipheim bij Augsburg.

(Vervolg van pag. 1)
nemen de handel mede te laten regeren.

M.a.w. de instanties, die dan het economisch leven zullen beheersen, zullen zijn samengesteld uit een ambtelijk en een handelselement. En hoewel dat nog verre toekomst moge zijn, d.w.z. een quaestie van enige jaren, ook direct bestaat de mogelijkheid dit systeem toe te passen, nog gedurende deze oorlogstijd. Bij de In.-Cu. vinden wij al ten dele dit streven, doch bij Economische Zaken nog niet.

De handel mocht niet medewerken bij de prijsregeling.

Op het gebied van prijsregeling b.v. zou veel beter werk gedaan zijn, indien de handel met enige verantwoordelijkheid had mogen medewerken aan de regeling. Het directe streven van deze Vereniging zal dan ook zijn, dit systeem zo spoedig mogelijk aanvaard te zien en toegepast. Maar daarvoor dient de handel ook enige verantwoordelijkheid te kunnen dragen. Daartoe kan niet anders gekomen worden dan langs de weg van organisatorisch overleg. Zolang eens een enkeling uitgenodigd wordt, is dat heel aardig, maar het is nog niet het door ons voorgestane systeem. Wij vertrouwen dan ook, dat deze vergadering en de landsregering de overtuiging zullen krijgen, dat deze vereniging uitsluitend de positieve doelstelling heeft, om niet het Bestuur van dit gebied in overleg het economisch leven ter plaatse te beheersen tot nut van het algemeen. In den beginne zal er, al is dat dezerzijds onverhoopt, strijd geleverd moeten worden, omdat in het algemeen gouvernementen nu eenmaal niet zo vlug op nieuwe omstandigheden reageren. Er wordt van die zijde vaak in dergelijke organisaties gezien een afkapping van macht.

Bovendien zullen beide zijden nog aan elkander moeten wennen. Maar het zal gaan, wij zullen wennen, wij zullen goede vrienden worden, daartoe hebben wij te veel vertrouwen in de vooruitstrevende opvattingen van hen, die ons landsbestuur uitmaken. Als wij bedenken, hoe vak- en groepsorganisaties, die nog niet zo heel lang geleden ternauwernood door de Rijksregering worden erkend, thans door die zelfde regering worden ingeschakeld in het programma van na-oorlogse opbouw, dan mogen wij alle vertrouwen hebben in de goede gezindheid ook van ons landsbestuur ten aanzien van belangenorganisatie.

De plaats van de K.v.K. en de Vereniging van de Handel.

En thans een woord van welkom tot u, Heren leden van de Kamer van Koophandel. [aanwezig waren: Gilberto Z. de Jongh, Frans Vreugdenhil, David Capriles en August D. Jonckheer — Red..] Het verheugt ons in het biezonder u in ons midden te zien, aangezien er aanvankelijk enig misverstand heerste omtrent de verhouding van de op te richten vereniging tot de Kamer van Koophandel, en ik moge dan ook deze gelegenheid benutten om uiteen te zetten waarom, gezien onze ideeën, de aanvankelijke opvattingen daaromtrent als misvattingen moeten worden gequalificeerd. Zojuist schetste ik in korte woorden de ontwikkeling van de verhouding van overheid tot economisch leven en handel in het biezonder. Ik zeide toen, dat de overheid in het begin van onze eeuw welhaast geen bemoeiing met het economisch leven had, maar ik zeide nog niet, dat de handel toen ook een volkomen ongeorganiseerd geheel was en in de handel een oorlog van allen tegen allen gestreden werd. Naarmate de overheid tot het inzicht kwam, dat zij zich meer tot de handel zou moeten richten, gevoelde zij de behoefte aan een voor die handel vertegenwoordigend lichaam, doch een ongeorganiseerde handel kon een dergelijk lichaam niet voortbrengen. Voor en aleer derhalve de overheid tot nauwer contact met de handel kon overgaan, heeft zij colleges, als kamers van koophandel in het leven geroepen om daardoor het toekomstig contact met de handel te vergemakkelijken.

Het was dus de Overheid die een begin van organisatie in de handel en een begin van vertegenwoordiging van de handel in het leven riep. In landen als ons Moederland, die meer direct het wereldgebeuren volgden dan wij dat hier voor de oorlog deden, en die ook toen al reeds een meer intensief contact met het wereldgebeuren hadden, hebben deze colleges grote betekenis gekregen, maar zij bleven hun aard behouden. Zij worden nimmer colleges van de handel zelf.

Dergelijke instellingen nu zijn in de landen, waarover ik zo juist sprak, naast de kamers van koophandel ontstaan. Naast dus de officiële vertegenwoordiging van de handel richtte de langzamerhand ontwakende en zich organiserende handel verenigingen op, die repraesentief waren, niet meer van Overheid tot handel, maar van handel tot Overheid en die overigens voor intern nut dienden.

Dat nu wat in de gehele wereld gebeurd is, wensen wij ook op Curaçao tot stand te brengen. Naast het officiële contact van de Overheid met de handel in de vorm van een Kamer van Koophandel wensen wij ook een contact van handel met Overheid. De beide instellingen derhalve zijn naar haar aard volkomen verschillend, maar zijn gebleken volkomen noodzakelijke aanvullingen van elkander te zijn om een goed harmonisch geheel te vestigen. Gezien het vorengeschetste karakter van de Kamer van Koophandel kan het niet haar bedoeling zijn door woord en geschrift den individuelen koopman meer kennis van de ethiek van de handel en van de handel zelf bij te brengen. Het kan niet de taak zijn van de Kamer van Koophandel een instituut in het leven te roepen voor de opleiding van een goeden handelsbediende. **De Kamer van Koophandel zal, gezien haar aard, geen club exploiteren, zal geen individuele juridische adviezen geven, geen individueel belang behartigen en zal geen periodiek het licht doen zien. Dit alles is de taak van een vereniging, die wij ons voorstellen op te richten.** In Amsterdam was een zeer belangrijke Kamer van Koophandel, maar daarnaast was Amsterdam niet minder trots op zijn winkeliersvereniging, de A.W.V., die zelfs de eerste vijfjarige H.B.S. met economisch leerplan stichtte.

Heren leden van de Kamer van Koophandel, in het vorengezegde moge u onze opvattingen zien ten aanzien van uwe instelling. Deze zijn positief, d.w.z. zij beschouwen uwe instelling als een noodzakelijkheid voor de Curaçaose handel, voor wat betreft het officiële contact tussen Overheid en handel, en de vereniging die wij zullen oprichten, zal dan ook steeds zodanig werkzaam zijn, dat zij de oefening van uw taak zal vergemakkelijken. Maar daarnaast heeft de ontwikkeling van het economisch leven eisen aan de handel gesteld, de voldoening waarvan niet tot uw taak behoort en toch zal deze taak moeten worden vervuld. Daarom onze vereniging naast uw instelling.

De K.v.K. werkt in stilte.

Maar wij koesteren ook nog andere gevoelens ten aanzien van de Kamer van Koophandel op Curaçao. Er zijn weinige instellingen hier, die zo in stilte werken, waarbij ik de nadruk leg op „werken". Want dat doet de Kamer en veel en intensief. Weliswaar beschikt de Kamer over gebrekkige middelen, doch des te meer onze dankbaarheid voor wat met die middelen werd tot stand gebracht. Werkelijk, Curaçao heeft veel te danken aan zijn Kamer van Koophandel en ik reken het mij tot een eer uitverkoren te zijn namens velen woorden van grote dank tot uw college te mogen richten. En ik verzeker u, dat wij nimmer trotser zullen zijn dan wanneer wij, zo wij al onze plannen ten uitvoer kunnen brengen, en in het bezit zullen zijn van ons eigen gebouw, uw college daarin zullen kunnen aanbieden een behuizing en een outillage, die het volkomen waardig is. Moge u deze gedachten van deze bijeenkomst met u nemen.

En thans zij het tot slot, maar zeker niet in de minste plaats, een woord tot u, Heren vertegenwoordigers van de Curaçaose Pers. Wij hebben u in ons midden genodigd niet, opdat ge slechts een getrouw verslag zult geven van hetgeen hier op dit ogenblik wordt gesproken, maar om een veel belangrijker reden. Het is den mens steeds duidelijker geworden, dat de Pers een leidingsgevende taak in het leven vervult. De Pers kan niet volstaan met rapporteren, de Pers is geroepen haar mening te zeggen. Dit is dan ook de reden, waarom wij u uitnodigden in ons midden te zijn en waarom wij u dankbaar zijn, dat ge aan onze uitnodiging hebt willen gevolg geven, opdat ge u zelf kunt overtuigen van ons ernstig streven door positieve doelstellingen te voorzien in de behoeften van de handel. En wanneer ik u hedenmiddag daarvan heb kunnen overtuigen, dan zouden de oprichters van de Curaçaose vereniging voor de handel u dankbaar zijn, wanneer u naast uw verslag van deze bijeenkomst uw overtuiging ook aan uwe lezers zoudt willen mededelen. Wanneer ge aldus zult handelen, dan geloof ik, dat ge een goed werk zult verrichten.

Geachte aanwezigen, ik heb u thans een indruk gegeven van wat de oprichters van de Curaçaose vereniging voor de handel met de oprichting van deze vereniging beogen. Ik verheel niet, dat ik daarin niet volledig ben geweest, maar ik heb gemeend mij meer in het algemeen te moeten uitdrukken, instede van een gedetailleerde opsomming te geven van wat wij menen, dat deze vereniging zou kunnen doen. Ik stel mij dan ook voor, dat velen van u nog wel vragen te stellen zullen hebben, en ik ben gaarne bereid daarop naar mijn vermogen te antwoorden. Ik dank u voor uw aandacht.

Oud-Kapitein Vreugdenhill schets de vooruitgang van de handel in dertig jaren.

Een daverend handgeklap besloot deze rede, waarna terstond oud-Kapitein Frans Vreugdenhil namens de Curaçaose Kamer van Koophandel oprees om hulde en dank te betuigen namens de Kamer. „Inderdaad", aldus deze spreker, „de Kamer is geen propaganda-instituut, zij werkt in stilte en zeker zal ik den anderen leden uw vriendelijke woorden overbrengen van waardering voor het vele werk, dat door de Kamer is gedaan.

Het is ongeveer dertig jaar geleden, dat ik voor het eerst voet zette te Curaçao. Ik was toen tweede stuurman op het s.s. „Fauna" der K.N.S.M., dat met nog een ander schip voor deze maatschappij de Colondienst ging openen. Dit was een teken, dat men in Nederland meer belang ging stellen in deze landen en gewesten. Dat er in die dertig jaren veel in Curaçao veranderd is, kan men zich indenken. Door mijn geregeld varen op Curaçao en later door mijn permament verblijf alhier, ben ik vanzelfsprekend getuige geweest van de opbouw en grote bloei van deze plaats. Ik zal u trachten een kleine voorstelling te geven van het gemoedelijke van die tijd in de handel. Wij kwamen dan voor de haven, waar wij den loods aan boord kregen, door middel van een roeiboot met vier man op de riemen, de havenmeester en enige loods waren in een man verenigd. Wij meerden langs de Handelskade, die tamelijk wel verzakt was en gebruikten twee masten voor uithouders, om niet aan de grond te geraken. De lading, meest provisiewaren werd langs glijplanken op de kade gevierd, waar zij op merk werd gesorteerd. De lading werd hier afgehaald en wat niet gedurende de dag was afgenomen werd in het douanegbeouw opgeborgen om er 's morgens weer uitgehaald te worden. Dat zo iets thans niet meer mogelijk is, spreekt van zelf. Deze gemoedelijke toestand duurde tot ongeveer 1919, toen de C.P.I.M. op het tapijt verscheen en met de opbouw van haar raffinaderij een begin gemaakt werd. Van nu af doorleefde Curaçao een goede tijd, een werkelijke „boomtijd". Aan deze vooruitgang kwam tamelijk plotseling een einde. De grote wereldcrisis deed hier in 1932 haar intrede, toevalligerwijze was de C.P.I.M. gereed gekomen met haar bouw, waardoor een 10.000 vreemde arbeiders vrij kwamen en van het eiland vertrokken. Enorm was de schade, welke hierdoor veroorzaakt werd, de koopkracht van de bevolking nam zeer snel af, prijzen brokkelden af, de winkelvoorraden verloren meer dan de helft van de waarde. Na deze crisis, welke tot 1935 duurde werd de toestand beter, de handel herstelde zich langzaam van de grote schokken. De stijging der welvaart hield aan tot het uitbreken van de oorlog. Werd er door sommige zaken op oude voorraden extra verdiend, voor de meeste handelaars waren de winsten kleiner, dan te voren. Vaktijdschriften (Vakbladen) in de U.S.A. voorspellen na deze oorlog een zeer ongunstige tijd voor neringdoenden; het spook der werkloosheid staat dan voor de deur, met als gevolg verminderde koopkracht en hierdoor weer minder productie, daling der arbeidslonen en verlaging van prijzen. En niettegenstaande alle schone beloften voor na de oorlog van een economische ordening en een productie in verhouding van de consumptie, wordt er een concurrentie op de goederenmarkt voorspeld als nooit te voren. Anderen voorspellen een boomtijd, welke ten minste tot 1950 duren zal. Wie van deze voorspellingen gelijk heeft zal de tijd uitmaken.

In ieder geval dienen wij dit alles te Curaçao voor ogen te houden en ons op het ergste voor te bereiden. Ging het in de door mij afgeschilderde tijd gemoedelijk toe thans is de handel op Curaçao zo omvangrijk geworden, dat deze tot een van de voornaamste pleiers van ons volksbestaan behoort, met zorgvuldigheid dienen wij te maken, dat de hanelsbalans zo gunstig mogelijk blijve.

En wat mij hier steeds heeft verwonderd is, dat hier geen vereniging van handelaren bestaat, waar zulke problemen besproken kunnen worden, en de kooplieden bijtijds worden ingelicht, van hetgeen al zo rondom ons, in de omringende landen en elders gebeurt.

Ik ben sinds jaren geabonneerd op een orgaan van een winkeliers-vereniging in de U.S.A. Wat een schat van kenis kan men hieruit niet putten voor zijn bedrijf, wat een nieuws komt men te weten, van hetgeen er in de handel omgaat, en in de industrie. Nieuwe artikelen, nieuwe uitvindingen op elk gebied, nieuwe werkmethodes, modernisering van het winkelbedrijf, ja alles, wat men nodig heeft om „up to date" te blijven.

Reeds vóór de prijsregeling in de U.S.A. afkwam, was de handel al volkomen op de hoogte gesteld door zijn vereniging. Klachten werden door haar onderzocht, verbeteringen aangebracht en het resultaat was, dat de invoering hiervan betrekkelijk zonder horten of stoten plaats had.

Wat een tijd en wat een ergernis zou men zich te Curaçao bespaard hebben, wanneer hier een Vereniging bestaan had, die dit voor de kooplieden met het Bureau van Economische en Sociale Zaken opgenomen had, en hen van tevoren in alle détails had ingelicht. Weliswaar heeft de Kamer van Koophandel en Nijverheid in deze veel voor de handel gedaan, veel werk heeft zij verzet om tot een redelijke prijsregeling te geraken, zover dit in haar macht was, bij gebreke aan een vereniging. Mijns inziens kan van een organisatie wanneer dit nodig is, een meer krachtige, zelfs dwingende actie uitgaan. Ook op sociaal gebied kan een vereniging zoveel voor haar leden en employees doen, in samenwerking met andere verenigingen. Kortom alles wat nodig is om de handel te verheffen tot een hoger peil, om van Curaçao een handels- en „shopping" centrum te kunnen maken van het Westindische gebied en voor de omringende landen, Curaçao, dat door zijn gunstige geographische ligging hiervoor voorbestemd is.

Mijne Heren, ik hoop, dat onze pogingen mogen slagen, dat iedereen doordrongen mag zijn van het grote nut en voordeel van een kachtige en goed geleide „Vereniging voor de Handel".

Ik heb gezegd.

Emilio Lopez Henriquez maakte gebruik van de gelegenheid vragen te stellen en vroeg hoe de Vereniging eigenlijk dacht de handelsbelangen te zullen behartigen. Mr. Abraham Papier, rechtskundig raadsman van de op te richten Vereniging, noemde in een uitvoerig betoog vier hoofdpunten: 1. De Vereniging beschikt over inlichtingen en kan daar gebruik van maken. 2. De Statuten omschrijven een en ander. 3. De Vereniging, hoewel voor de belangen van de handel in het algemeen, zal ook actief optreden om de belangen van een bepaalden handelaar in daartoe strekkende gevallen te behartigen. 4. Wetsontwerpen, de handel rakende, zal zij bestuderen en haar mening eventueel aan de Staten of den Gouverneur mededelen. 5. De Vereniging zal werken aan de 'binnenkant' van het beroep, de ethiek om zo te zeggen van de handel, de ontwikkeling van handelslieden, cursussen e.d. Resumerend antwoordde Meeser Papier, dat Emilio Lopez Henriquez' vraag zichzelf beantwoordde.

Isaac Bloch wilde het verband weten tussen de doelstellingen van de Rotary en de op te richten verenigingen.

„Uw vraag kan ik niet beantwoorden, want ik ken de doelstellingen van de Rotary in het geheel niet", aldus Ernesto C. Martijn. Maar reeds stonden de Rotarians op. **David Capriles** zeide, dat de Rotary geen vereniging voor de handel is, maar van beroepslieden. **Alfred S. Senior** Defensor Liberatis, verklaarde, dat de Rotary geen belangen wilde behartigen, maar „service above all" als kernspreuk heeft en haar leden uit alle vakken en beroepen kiest. Weer sprak de Heer Capriles om evenals de vorige sprekers hulde te betuigen en te feliciteren met het mooie betoog van Ernesto C. Martijn. Ik ben blijde, aldus de spreker, dat deze woorden gesproken zijn. In mijn prille jeugd heb ik al met dezelfde plannen rondgelopen, maar door allerlei omstandigheden is er nooit iets van gekomen. Thans hebben vooraanstaande handelslieden, waaronder u, Mijnheer Martijn, het initiatief genomen. Ook **August D. Jonckheer** van het kledingmagazijn betuigde zijn hulde en wees op Engeland, waar het stelsel van de vrije handel steeds toegepast is, omdat het het enig juiste bleek te zijn, aldus de Heer Jonckheer. Te allen tijde, zo zeide de spreker, zullen de Curaçaose handelaren dit stelsel handhaven.

Ook **J. G. Nieuwenhuyzen,** handelsman en thans komende namens het weekblad „Curaçao", verklaarde sympathiek te staan tegenover het door Martijn gezegde. „De reorganisatie van de Kamer van Koophandel wil alleen door en uit Nederlandse onderdanen gekozenen. Maar wat doen wij voor die menigte variëteiten van andere landslieden? Het is onze vereniging die hun belangen zal kunnen behartigen. De Heer van Boven stelt prijzen vast zonder iemand erbij te halen. Deze Vereniging zal thans kunnen adviseren of zich rechtstreeks tot den gouverneur wenden".

Papier prijst den „charmanten Van Boven".

Mr. Abraham Papier neemt het woord en betoogt dat hij — zonder in détails te treden die thans niet ter sprake komen, maar uitsluitend als voorbeeld bedoeld — heeft medegewerkt aan de dictatoriaal veropen regeling van autobanden. Ook heeft hij medegewerkt aan goed verlopen regelingen. Men heeft dus goede en slechte en onze Vereniging zal moeten medewerken alles zo goed mogelijk te laten verlopen. Wantoestanden als op dat departement heeft de Heer Papier nog nimmer medegemaakt hoewel hij er terstond bijvoegt, respect te hebben voor het vele werk door den charmanten Van Boven verzet. Maar hij kan er ook niet altijd alles aan doen. (De spreker wordt geïnterrumpeerd: „Namen noemen!", doch treedt hier niet in). Als ik op Economische Zaken kom, sta ik daar met de hoed in mijn hand, onze Vereniging zal komen, gerugsteund door een zekere macht, omdat zij de Handel vertegenwoordigt. Misschien, wanneer zij geen genoegdoening krijgt, kan zij naar de Staten gaan, naar de Kamer van Koophandel, misschien nog drastischer maatregelen toepassen. Moordenaars hebben bij de wet omschreven rechten om zich te verdedigen, maar de autohandelaar wordt ontvangen met een 'zo is het en zo blijft het'. Ik herhaal, aldus de spreker, geen kwaad woord over dien charmanten Van Boven, ik wil thans ook niet in deze aangelegenheid treden, doch voer dit slechts als voorbeeld aan. De laatste jaren ben ik op economisch gebied werkzaam geweest, maar nog nimmer heb ik zulk een ontevreden stemming waargenomen. Laat onze Vereniging thans zonder persoonlijk te worden beginnen met te trachten, zoals Martijn gezegd heeft, als orgaan niet zoals de Kamers van Koophandel van Overheid tot de handel, maar zoals onze Vereniging van handel tot de Overheid het goede te behartigen.

Ernesto C. Martijn neemt nogmaals het woord. „Dit was de Prélude tot het grote. Maandag 24 Juli a.s. zullen wij om 20.30 uur in het Briontheater tot de oprichting komen. Het concept statuten — waarin overigens verschillende germanismen — is u reeds uitgedeeld. Slechts verzoek ik u reeds terstond de entree- en contributiegelden, zoals in artikel 7 vermeld te wijzigen, daar deze naar draagkracht zullen worden geregeld. Ik dank u nogmaals voor uw aandacht".

Sport - Rubriek.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zaterdag, 15 Juli 1944:

Hollandia (Aruba) — Vitesse 3—4.

Van Zondag, 16 Juli 1944.

Hollandia (Aruba — Jong Holland 0—3.

Scherpenheuvel Jrs. — Jong Holland Jrs. 0—3.

WEDSTRIJD PROGRAMMA STADION

Zaterdag, 29 Juli 1944: Ter beschikking Ned. Antillen Voetbalbond

Zondag, 30 Juli 1944: Ter beschikking Ned. Antillen Voetbalbond

Gespeeld zullen worden de kampioenswedstrijden:

Hollandia (Aruba) — Jong Holland (Curaçao)

A.V.B. XI-tal — Cur. XI-tal

Zaterdag,) C.A.B. voorwedstrijden athletiek-kampioenschappen

Zondag,) C.A.B. finales athletiek-kampioenschappen

5 en 6) een en ander in samenwerking met de C.V.B.

Aug. '44) Bondselftal tegen een Colombiaansch Elftal.

Zondag, 13 Augustus 1944: Bondselftal tegen Sur. elftal.

Competitie B-Klasse.

Zondag, 20 Augustus 1944: D.T.S. 1 — Veendam 1 (Visser)

Competitie Reserve A-klasse.

Zondag, 27 Augustus 1944: Jong Holland 2 — J. Curaçao 2 (Manuel)

MUNDO NOBO.

Competitie B-Klasse.

Zondag, 13 Augustus 1944: U.S.C. 1 — Be Quick 1 (Leers)

Competitie Reserve B-Klasse.

Zondag, 13 Augustus 1944: Jong Curaçao 3 — D.T.S. 2 (Taytelbaum)

Competitie Reserve A-klasse.

Zondag, 20 Augustus 1944: Transvaal 2 — Atlanta 2 (Rog)

SCHERPENHEUVEL.

Competitie B-Klasse.

Zondag, 27 Augustus 1944: Scherpenheuvel 1 — Caribe 1 (Zonruiter)

AANVANGSUUR DER WEDSTRIJDEN

Het aanvangsuur der wedstrijden voor de A-Klasse en de B-Klasse is bepaald op 4.15 n.m. en dat der Reserve A-Klasse en de Reserve B-Klasse op 2.30 n.m., tenzij anders wordt bepaald.

Wijzigingen in het aanvangsuur zullen telkens in het O.O. en/of per aanschrijvingskaarten ter kennis van de betrokken vereenigingen worden gebracht.

DIVERSE MEDEDEELINGEN:

Het bestuur van de C.V.B. is als volgt samengesteld:

H. A. Dennert	Voorzitter
J. C. Capriles	Vice-Voorzitter
J. H. v. Werkhoven	1ste secretaris-competitieleider
J. C. Viejou	2de secretaris
W. Willems	Penningmeester
G. Martijn	Terrein- en materiaalcommissaris
L. H. Daal	Commissaris
A. J. Maduro	id.
J. M. F. Pietersz	id.

De functie van den Heer van Werkhoven zal tijdelijk worden waargenomen door den heer Viejou (Telefoon 1450). Correspondentie en andere bescheiden te adresseeren Postbus 185.

De Strafcommissie bestaat uit de navolgende personen: M. E. Chatlein, H. de Jongh, L. Matheeuws, A. E. Panneflek en G. Rosario.

Boeten: Asiento, Transvaal en Dienst van O. & O. ieder met ƒ 5,— ingevolge art. 21, sub 6a, vergadering ddo. 6 Juli 1944.

Deelnemende clubs aan de Competitie 1944/1945:

A-Klasse: Jong Holland, S.U.B.T., Jong Curaçao, Independiente, Atlanta en Transvaal.

Reserve-A-Klasse: Jong Holland 2, S.U.B.T. 2, Jong Curaçao 2, Independiente 2, Atlanta 2 en Transvaal 2.

B-Klasse: D.T.S., Veendam, Caribe, U.S.C., Be Quick, Scherpenheuvel en Vitesse.

Reserve-B-Klasse: Jong Holland 3(?), Scherpenheuvel 2, Jong Curaçao 3, D.T.S. 2, Veendam 2, Caribe 2, Be Quick 2.

Inschrijving: als gewone leden: R. Donker en T. F. Evertsz bij Jong Holland.

HET BESTUUR.